

Rád bych se s vámi rozdělil o své zážitky z našeho posledního výjezdu na Ukrajinu od 17. do 25. října tohoto roku. Na Ukrajinu jsme tentokrát vyrazili tři: Dušan Poleš, Jarek Jandl a moje maličkost. Protože jsme se při našem únorovém a dubnovém výjezdu hodně věnovali romským sborům v okolí Mukačeva, rozhodl jsem se na tomto výjezdu plně přesunout naše nasazení a energii na práci ve Vinogradovském okrese, a to zvláště ve vesnicích Cholmovec a Černtotissovo. Práci v romských táborech v Mukačevě a okolí bych se rád věnoval, dá-li Bůh, při našem zimním výjezdu někdy v na počátku roku 2012. V Cholmoveckém sboru jsme měli kromě nedělních bohoslužeb ještě dvě neformální shromáždění, kde kromě výkladu Bible bylo i přátelské popovídání o našich bolestech a radostech. Ve sboru se neděje nic navenek vyjimečného. Stejně jako u nás v Čechách tam probíhá každodenní lýtý boj o to, jak žít evangelium uprostřed všech radostí a starostí každodenního života. Jak již je naší tradicí, bydleli jsme v Cholmovci v rodině po zemřelém kazateli Michalovi Zeldim.

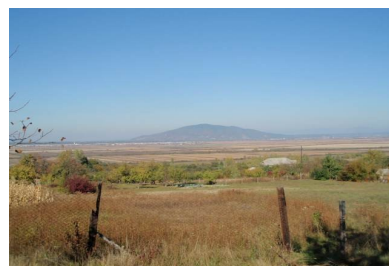
Další dvě shromáždění jsme měli také v romském táboře v Černtotissovo. Tentokrát jsem měl na srdci vyzvat tamní Romy, aby opravdu vydali svoje životy pánu Ježíši. Dušan vyprávěl své svědectví, jak uvěřil v Boha, a také o tom, jak to proměnilo jeho život. Tuto svoji zkušenost s Bohem vyprávěl také v romském táboře v Petrovu. Vesnice Petrovo leží přibližně 15 km od Cholmovce. Romský pastor Kolja Repljuk nás poprosil, jestli bychom mu nepomohli začít v petrovském romském táboře novou misijní práci. Když jsme do tamního tábora přijeli, Kolja začal hrát křesťanské písně a mnoho lidí se seběhlo, protože to pro tamní byla vyjimečná událost

vidět něco nového. Po té následovala několik krátkých prezentací evangelia, dříve zmíněné Dušanovo svědectví a modlitby za nemocné, kterých je i v tomto táboře mnoho. Podle posledních zpráv z Ukrajiny práce v Petrovském romském sboru nadále úspěšně pokračuje. Kolja si vydělává přes léto na živobytí zednickými pracemi, přes zimu spravuje boty. Tento výdělek však nestačí plně pokrýt materiální potřeby jeho rodiny a služby v romských táborech.

Kromě výše zmíněných bohoslužeb jsme byli také na ukrajinském shromáždění ve vesnici Čepa. Tento sbor vznikl s počátkem tohoto roku. Zatím se scházejí ve velkém obývacím pokoji. I zde jsme kromě zpěvu chval a kázání z Bible věnovali čas modlitbám za nemocné. Asi za dva dny po tomto shromáždění se ke mě dostala informace o ženě, která tvrdila, že byla uzdravena z astmatu. Dle jejího tvrzení může po modlitbách normálně dýchat a přestala úplně používat sprej

na problémy s dýcháním. Měli jsme z tohoto svědectví opravdu radost. Žel, nebyl jsem schopen ověřit toto svědectví pomocí lékařského vyšetření, ale při našem příštím výjezdu se budu zajímat o zdravotní stav dotyčné ženy.

Na tomto výjezdu jsme také testovali možnosti zdravotnické pomoci mezi Ukrajinci i Romy. V ukrajinských lékárnách jsme nakoupily léky pro lidi, kteří si je díky chudobě nemohou dovolit. Díky této pomoci jsme mohli přinášet lidem přirozeně evangelium. Jarek, který pracuje jako zdravotní bratr, se snažil zmapovat tamní situaci pro naše případné další působení v této oblasti, které bychom rádi dělali v koordinaci s tamními evangelikálními církvemi i místními úřady. Zde jsou jeho poznatky:

Na Ukrajinu jsem jel jako zdravotník a nedovedl jsem si představit, jak vlastně bude moje služba vypadat. Pokud chci být stručný, nejlépe bude shrnout mé postřehy do několika bodů:

- Na Ukrajině je velmi špatné zdravotní uvědomění. Na jedné straně lidé věří spoustě fám, na druhé straně se extrémně špatně stravují, mnoho z nich kouří a nadměru pije alkohol.
- Lékařská péče na Ukrajině je dostupná pro toho, kdo má peníze. Zdravotní pojištění zde prakticky neexistuje a cena za návštěvu lékaře i za léky je pro mnohé lidi příliš vysoká. Navíc pokud někdo potřebuje rentgen nebo CT, pak už musí počítat s náklady mnoha set dolarů.
- Velkým problémem, který spoustu lidí předčasně zahubí, je neléčený krevní tlak.
- Lékařská péče na Ukrajině a také schopnosti průměrného lékaře jsou na velmi nízké úrovni. Také jsem měl dojem, že mnoho stanovených diagnóz bylo účelových k získání peněz za léky a léčbu.
- Pacient je na Ukrajině pro lékaře „nižším“ člověkem. Ač lékař nejsem, tak na mé ukrajinské pacienty velmi dobře působilo to, že jsem se s nimi bavil a se zájmem jim naslouchal.

Závěrem bych chtěl poděkovat Vám všem, kteří jste se za nás v době výjezdu modlili, a také všem, kteří věrně podporujete potřebné na Zakarpatské Ukrajině.

Na všech našich letošních vjezdech jsem se setkal s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech i přesto, že jejich materiální situace je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Víím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem. Od února tohoto roku mám zvláště na srdci staršího pastora romských sborů Šoni Horváta, který je v nelehké finanční situaci. Přibližně před šesti lety mu spadla střecha na jeho domku, a proto si vzal půjčku na opravu. Nyní zbývá doplatit cca 200 000 Kč. V prvních letech se mu půjčka dařilo normálně splácet. Pak ale přišla ekonomická krize a ukrajinská hřívna ztratila svoji hodnotu vůči dolaru. Většina hypoték je v ukrajinských bankách v dolarech. Šoni tedy potřebuje nyní měsíčně o hodně větší obnos, aby mohl nakoupit dolary na svou měsíční splátku. Pastor Šoni kromě svého sboru slouží a pomáhá vedoucím v 17 romských církvích. Spolu se ženou Žanetou mají čtyři malé děti. V případě, že byste chtěli vědět více informací, můžete se mi ozvat na níže uvedených kontaktech.

Na druhé straně bych rád jako prioritu zachoval **variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci**, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi a dalším potřebnými Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Tři děti si během posledních devíti let po smrti otce založili již vlastní rodiny. Díky penězům z České republiky mohli také všichni tři vystudovat vysokou školu. Doma zůstávají nejmladší Samuel, kterému bude v lednu příštího roku 13 let, a nejstarší dcera Táňa. Paní Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. Samuel i Táňa užívají léky proti epilepsii. Jak již jsem mnohokrát napsal: Podpora rodiny Zeldi je během na dlouhou trať. Bez finanční podpory z České republiky by tato rodina živořila.

Na Zakarpatskou Ukrajinu znovu pojedeme, dá-li Bůh, pravděpodobně někdy začátkem příštího roku. Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, další potřebné v Cholmovci a okolí anebo zapomenuté služebníky, můžete poslat svůj finanční příspěvek nejlépe na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,
variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci
nebo
variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

**Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.
V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,
telefon kancelář: +420 284 822 297,
e-mail:office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>**

Pro platby ze zahraničí

na IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP

Prosím, v tomto případě uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: Pomoc v Cholmovci a nebo Zapomenutí služebníci. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

Skype: pavel.faul

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Zprávu z našeho posledního výjezdu a další zprávy z našich starších výjezdů můžete najít na našich sborových stránkách: <http://www.ksdoma.estranky.cz/>, a nebo na stránkách Nadačního fondu KMS: <http://www.nfkms.cz> - v sekci Pavel Faul – Ukrajina.

Pavel Faul – evangelikální Křesťanský sbor Domažlice

